

Tábor na chatě FERRA v Krkonoších 20.8. – 27.8.2017

.... rozdělení do skupin, nejmladší děti si vylosují svojí patronku z nejstarší skupiny, která jim po celý pobyt na táboře pomáhá s různými věcmi, např. se psaním deníčku....

... děti začínají psát svoje deníčky a pohledy pro rodiče

... důležitá součást vnitřního prostoru je hrací koutek, kde především mladí pánové ukazují svoje stavitelské dovednosti. Náš psí kamarád Arco je stále po ruce....

... o Arca bylo náramně
postaráno....

... odchod na celodenní výlet, chceme zdolat
vrch Žalý. Pláštěnky a svačiny jsou zabaleny.
Snad se nám to podaří...

... nutné přepočítání a
jde se

... první krátká zastávka na hřišti ve Strážném. Máme za sebou zhruba tři kilometry a na řadu už přicházejí svačiny☺

...další krátké zastavení u malého kostelíka, proběhne malá osvěta
zdravovědou a je nutné obléknout si pláštěnky, začíná nám trochu pršet

...místo na Přední Labské je jako stvořené k obědové přestávce, někdo už svůj řízek snědl, někdo se do něj s chutí pouští....

... dorážíme na Rovinku, další krátký odpočinek. Děti mohou utratit nějaké peníze v bufetu a využívají možnost, potrápit své koordinační schopnosti na chůdách... na vrchol Žalý to máme ale stále 4km ...

... vrchol Žalý se pomalu blíží,
energie v podobě borůvek se
ale musí doplňovat stále ...

PŘEDNÍ ŽALÝ (1019 m n. m.)

Již v r. 1836 tu stála malá kamenná pyramida pro turisty, bažící po překrásném výhledu do kraje. Vedle Železného rozhledny Krkonošského spolku (R&V) z r. 1889 zde hrabě Jan Harrach postavil restauraci a v r. 1892 kamennou rozhlednou císaře Františka Josefa, kterou můžete navštívit dodnes. Restaurace dvakrát vzala **za své. Její současná podoba vychází z dochovaných podkladů původního objektu.**

popisek k obrázku: Žalý v roce 1890

...vrcholové foto pod rozhlednou. Nákup drobností v přilehlé hospodě a pomalu se pakujeme na sestup...

... cesta dolů není pro žádná ořezávátka,
sestupujeme přímo po sjezdovce...
... výhledy mále ale nádherné ...

... borůvkové královny ☺

... všechny děti si
vyzkoušely střelbu
na terč ze
vzduchovky ...

... chůze po slacklině se stala taky velmi oblíbenou záležitostí všech dětí ...

... tři, dva, jedna, start. Začínáme trochu závodit....

... společné hry na louce před chatou

... za stálého dohledu
našeho čtyřnohého
kamaráda

... hlavní vedoucí předčítá dětem z deníčků
a všichni si to dost užíváme😊

... svůj prostor dostávají i oslavenci Kristýna a Ondra. Vynikající koláč z domácí kuchyně se dostal na všechny...

... dnes nás čeká výlet do Vrchlabí. Jdeme se podívat do
krkonošského muzea, prohlídnout si zámek a nádherný park...
... první svačina je za námi...vše pod dohledem statných trenérů...

... zámek a jeho zahrada nám nabízí prostor
jak k odpočinku, svačině, tak i k blbnutí v
potůčku, samozřejmě za přítomnosti Arca...

...kromě zahrad jdeme obdivovat i vnitřní prostory zámku... děti jsou pozorné a vzorné...

...foto s posledním uloveným medvědem
v Krkonoších

... společná fotografie v další části zámeckého parku, pomalu už se vracíme na chatu Ferra...

... poslední kousky svačin končí v žaludcích
nenasytných kačen...

...všichni na jedné lodi

... Arco je stále v kurzu...

... cesta zpět je ve znamení her, ale i drobného vzdělávání. Děti se učí písničku ve znakové řeči...

... pst, je tam srnka ...

... ještě jedna svačina POD JANKOVÝM KOPCEM a už jenom 2,5km do cíle našeho dnešního putování...

... cestou zvládneme nasbírat něco dobrého pro trenéry a paní kuchařka to dokáže proměnit v delikatesu☺

... večer si ještě trochu zazpíváme
a jde se do postele, zítra nás čeká
další sportování a hry ...

... dnes nás čeká orientační
závod, všichni vyzvednout
lístečky a jdeme na to...

... všichni makaj na plné pecky

... už jenom kousek a je cíl..

... Arco má stále společnost...

...chůzí na slacklině cvičíme koordinaci, stabilitu a posilujeme svaly. Děti jsou moc šikovné a hlavně je to baví...

... hra, kde se děti učí orientovat se v prostoru a
když se zorientují, získají odměnu...

... dobrá nálada provázela nejen děti, ale i trenéry...

Anička Vitoušková složila krásnou básničku ...

Přátelství

Pro mě nejdůležitější přátelství je,
na to si nikdo nehraje.
I když se známe jen chvíli,
vždycky si odpustíme nějaké chyby.

Všichni v něčem jiní,
přesto v něčem stejní.
V čem to však nepovím,
protože vysvětlit to neumím.

Však respektovat se musíme,
na sebe zlí být nesmíme.

... zvládli jsme to a všichni jsme si to moc užili...